

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab.

Professor Valdemar Schmidt afgik ved Døden den 26. Juni 1925. For Selskabet var dette en stor Sorg; thi Professor Schmidt havde været med lige fra Selskabets Begyndelse og gjort et udmærket stort, personligt Arbejde som Medlem af Bestyrelsen og senere Vicepræsident; som Anerkendelse herfor var han udnævnt til Æresmedlem.

Trofast og interesseret lige til det sidste mødte den gamle Professor til alle Foredrag; Selskabets Medlemmer vil savne ham.

Ære være hans Mindel

Extra-Møde den 15. Sept. 1925 Kl. 4 ½ Eftm. Selskabet fik Lejlighed til at hylde Hr. *Roald Amundsen*, der holdt Foredrag: „*Gennem Luften til 88° Nord*“.

Selskabets Medlemmer i Forbindelse med de indbudte fyldte Odd-Fellow-Palæets store Sal.

Mødet overværedes af *Hendes Majestæt Enkekejsserinden af Rusland, Deres Kongelige Højheder Hertuginde af Cumberland, Prins Valdemar og flere af Kongefamiliens yngre Medlemmer.*

Indbudte var danske og udenlandske Ministre, Repræsentanter for norske Foreninger, Universitetet, Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen, arktiske Forskere, geografistuderende ved Universitetet og Statens Lærerhøjskole m. fl.

Roald Amundsen var ledsaget af sin Næstkommanderende, den norske Flyver *Riiser-Larsen* med Frue.

Præsidenten, *Admiral Wandel*, bød velkommen og takkede Hr. Roald Amundsen, fordi han atter viste Selskabet den Ære at holde Foredrag her. Roald Amundsen havde viet sit Liv til Udforskning af Polaregnene og naaet store Resultater, hvoraf blot skal nævnes Besejlingen af Nordvestpassagen og Sydpolens Opdagelse; nu paa den sidste Færd havde han indført et nyt Moment i Polarforskningen: Flyvemaskinen, og overskuet en Del af Klodens hidtil ukendte Egne. Kgl. Dansk Geografisk Selskab havde derfor tildelt Forskeren *Egede-Medailen* for geografiske Undersøgelser i Polaregnene.

Hr. Roald Amundsen takkede for den ham viste Ære og gik derefter over til sit Enne. Salen var mørk under hele Foredraget; ganske ypperlige Lysbilleder — de fleste farvelagte — illustrerede Foredraget paa bedste Maade; dette blev holdt med en ikke almindelig Elegance, ofte afbrudt af Tilhørernes Bifald.

Amundsen fortalte om de pekuniære Vanskeligheder, som endelig blev afhjulpne af Amerikaneren Ellsworth, og han havde mange Lovord til sine Rejsfæller, ganske særlig fremhævede han sin Næst-

kommanderende, Flyveren Riiser-Larsen, der ikke alene var den bedste norske Flyver, men i alle Maader et Billede paa Initiativ, Energi og Koldblodighed.

Transporten af Flyvebaadene til Kingsbay var meget vanskelig; Amundsen drog et Lettelsens Suk, da de stod monterede paa Isen. Han gav Meddelelser om Meteorologernes Arbejde, Ekspeditionens

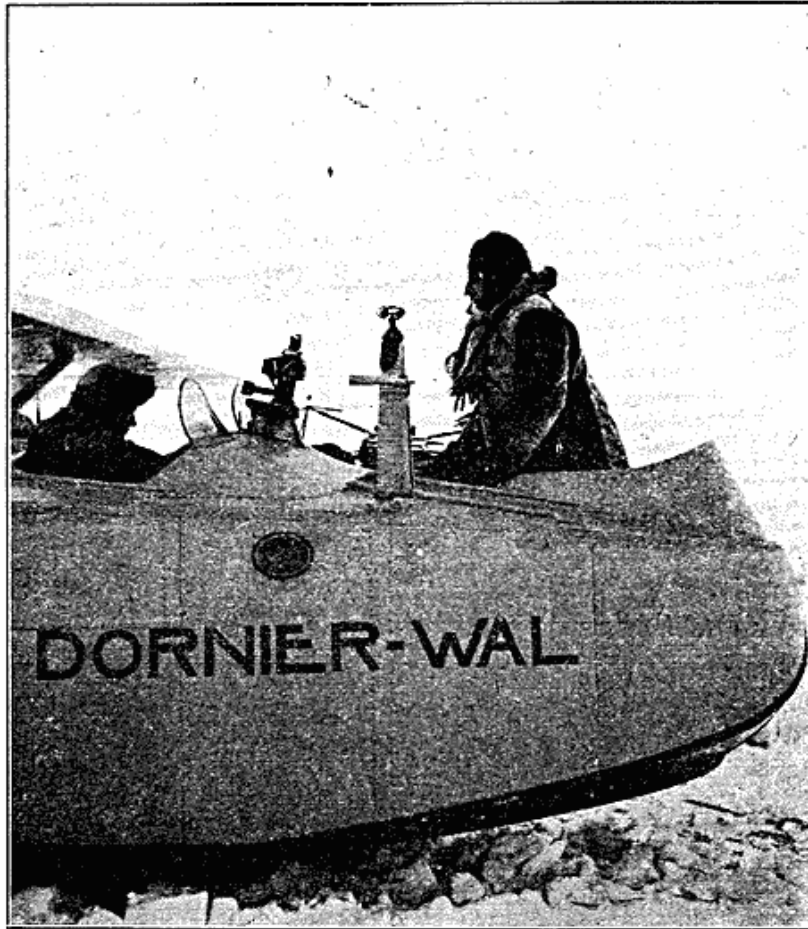

Amundsen (t. h.) og Riiser-Larsen drøfter Situationen.

Instrumenter, særlig Solkompasset, Flyvebaadenes Forsyning med arktisk Udrustning og Proviant til 1 Maaned o. s. v.

Endelig kom den 21. Maj. Alle havde Følelsen af, at nu blev det Alvor; der blev egentlig ikke givet nogen Ordre til Start; men den skete Kl. 5¹⁰ Eftm. Levende skildrede Amundsen Følelserne i de korte Øjeblikke, hvor det skulde vise sig, om begge Flyvebaadene kom paa Vingerne, og saa Lettelsen, da det bar frem mod det ukendte. Derefter rullede Billederne frem fra Landingens og fra de mørke Dage, der fulgte efter, med Ekspeditionens næsten overmenneskelige Arbejde for at skaffe Muligheder for Starten af N 25 (se herom den nedenfor staaende Artikel: Roald Amundsens Nordpolsflyvning 1925).

Et naadigt Forsyn fulgte Ekspeditionen; Starten lykkedes den 15. Juni — netop den yderste Termin, før man maatte have begivet sig til Fods over Polarisen mod Kap Columbia --- man naaede Spitzbergen omtrent som Benzinen var brugt op, Flyvebaaden kom lykkelig ned paa det aabne Vand, Ekspeditionens Medlemmer kom i Land, og næsten i samme Øjeblik viste der sig den lille Skude „Sjøliv“, der tog

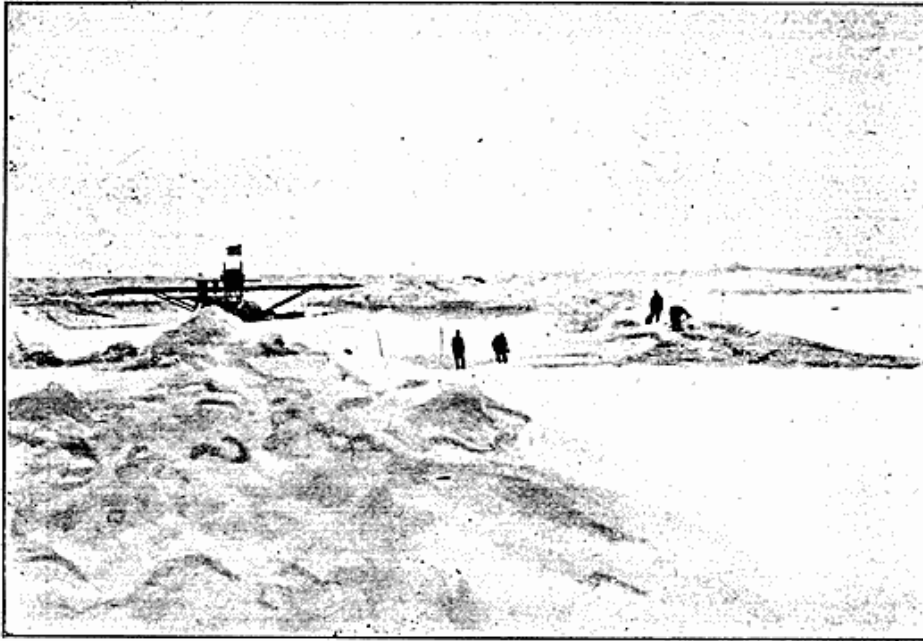

Instrumenterne undersøges.

Amundsen og hans Kammerater ombord, sørgede for de udhungrede Mennesker og bragte dem til Kingsbay, hvor deres Ankomst vakte stor Jubel; pr. traadløs Telegraf var Meddelelsen herom snart over den hele Verden.

Blandt Resultaterne af Ekspeditionen pegede Amundsen blot paa, at man havde løftet Sjøret for c. 200,000 □-Kilometer af den indtil da uudforskede Del af Jordens Overflade.

Til Slut udtalte Foredragsholderen nogle Ord om sin næste Ekspedition pr. Luftskib fra Spitsbergen til Alaska og viste Billeder af Luffartøjet.

N. 25 paa Polarisen. Der arbejdes paa en Startbane.

Et mægtigt Bifald hyldede Amundsen, da han havde sluttet, og lød atter, efter at Præsidenten havde udtalt Selskabets Tak og Hyldest.

Geografisk Selskab havde indbudt Hr. Roald Amundsen til en lille *Festlighed* efter Foredraget, men han bad sig fri for at kunne hvile lidt, før han om Aftenen skulde holde Foredrag i Raadhushallen.

RÉSUMÉ. Séance solennelle du 15. Septembre 1925.

Un auditoire des plus distingués à la tête duquel on voyait S. M. la Reine Douarière de Russie, L. A. R. la Duchesse de Cumberland et le Prince Valdemar et plusieurs membres de la Famille Royale, des ministres et diplomates, des explorateurs arctiques, des représentants de la science etc., remplissaient la grande salle du Palais pour assister à la conférence de M. Roald Amundsen: „A travers l'air jusqu'à 88° de lat. nord“.

Le Président, le vice-amiral Wandel, a exprimé la joie de revoir le célèbre explorateur qui à sa dernière expédition venait d'ouvrir une nouvelle route vers les Arctiques: l'air. La Société qui appréciait beaucoup ses explorations et recherches dans les régions polaires, pria M. Amundsen de bien vouloir accepter la médaille d'Egede" comme récompense de ce qu'il avait fait.

M. Amundsen a fait sa conférence qui fut illustrée de transparents excellents; ce fut une conférence d'une élégance extraordinaire, souvent interrompue d'applaudissements considérables. Les grandes lignes de l'expédition sont connues, les détails intéressaient beaucoup. M. Amundsen a obtenu un bon succès.